

РЕШЕНИЕ

№ 7036

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **7947** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „ВАВ ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]- [населено място], [община], представлявано от Л. К. – управител, чрез адв. Н. Г., съдебен адрес : [населено място], [улица], ет. 3, кантора 30, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК - С2280- 0129511 от 20.07.2023г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С., с която на дружеството- жалбоподател, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл.187, ал.4, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена ПАМ, а именно запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

С жалбата съдържа доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорената заповед. Сочи се че за същия случай е образувано административнонаказателно производство и е издадено НП. Позовава се на решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21 и намира, че е нарушен принципът за пропорционалност. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител- адв. Г., поддържа жалбата по изложените в същата съображения, като претендира и разноси по списък.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание.

Съдът, от доказателствата по делото, приема за установено следното:

С процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С2280- 0129511 от 20.07.2023г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП С., на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл.187, ал.4, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена ПАМ, а именно запечатване на търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС- офис- склад, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ВАВ ИНВЕСТ“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

Мярката е наложена, с оглед установеното по делото, че на 16.06. 2023г. след извършена от органи по приходите контролна покупка на 1бр. очила за мотокрос на стойност 15 лева, заплатени в брой от И. Г. - инспектор по приходите, е прието плащане за сметка на „ВАВ ИНВЕСТ“ ЕООД от Л. К., за което не е издадена фискална касова бележка от наличното в обекта, работещо и свързано с НАП фискално устройство, нито бележка от кочан с ръчни касови бележки.

За процесния случай, относно неиздаването в нарушение на чл. 118 , ал.1 от ЗДДС, на фискална касова бележка за покупката на стойност 15 лв., дружеството – жалбоподател е санкционирано с НП № 713679 – F712400 от 20.07.2023г. с имуществена санкция от 2 000 лева.

По делото са приети като писмени доказателства представените от ответника с административната преписка, както и ангажираните такива от жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по същество на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е основателна.

Оспореният административен акт - ЗАПОВЕД № ФК – С2280- 0129511 от 20.07.2023г., е издаден от компетентен орган по чл. 186, ал. 3 ЗДДС, в предписаната от закона форма, но в нарушение на целта на закона – чл. 22 ЗАНН и чл. 6 АПК.

При действието на чл. 170, ал. 1 АПК в тежест на издателя на акта е да докаже фактическите основания за издаването му, които представляват материални предпоставки за разпоредената правна промяна. Юридически факт, пораждащ правомощието на органа по приходите да наложи принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС „запечатване на обект“ е неспазването от задълженото лице на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В съответствие с чл.118,ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано или нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. За реда за отчитане и съхраняване на издадените от ФУ документи въз основа на законовата делегация от чл. 118, ал. 4 ЗДДС е приета Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. задълженото лице издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяко плащане с изключение на случаите, когато

плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. В случая е установено процесното неиздаване на фискален касов бон, в нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, което е предвидено в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС като основание за налагане на мярката.

Административният орган, комуто са предоставени властнически правомощия, обаче, е задължен по силата на Закона (чл. 6, ал. 5 АПК) да се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Контролът върху бездействие на търговец, които не издава съответен фискален бон, при извършване на продажби може да бъде осъществяван и с други средства, различни от запечатване на обекта, с което на практика се препятства дейността и се създават предпоставки за причиняване на имуществени вреди, подлежащи впоследствие на репарирание. Евентуалните „негативни последици за фиска“ / цитат от ЗППАМ/ от неотчитане на въпросната сума - 15 лв. от каквито се опасява ответникът, са практически много малки. От друга страна обаче, запечатването на обекта за срок от 30 дни препятства възможността търговецът да извършва продажби през този период, които да подлежат на данъчно облагане. В този случай хипотетичната вреда за Бюджета би била несъизмеримо по - голяма. Наложения ПАМ не е в състояние да постигне заложените в чл. 22 от ЗАНН цели, а дори напротив - със затваряне на обекта биха били нанесени щети на фиска, доколкото дейността ще бъде преустановена и няма да се генерират приходи, подлежащи на облагане. При това липсват доказателства за укриване на доходи/приходи и пр. Отделно от това, обектът разполага с въведено в експлоатация фискално устройство, поради което търговецът не се нуждае от време, за да приведе дейността си в съответствие с нормативните изисквания. А, такива съображения за промяна в начина и организацията, за извършване на дейността са изложени в ЗППАМ.

С Решение от 04.05.2023 г., по дело С-97/21 Съдът на Европейския съюз постанови, че „член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение“. В случая, наложената ПАМ не съответства с тежестта на нарушението и не е съобразена с принципа на пропорционалност (по смисъла на решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21 -т. 51, 56, 57). В настоящия казус, запечатването за период, чиято продължителност е за максималния период от 30 дни, следва да се квалифицира като особено тежко търговеца, тъй като по-специално му пречи да упражнява дейността си и съответно го лишава от приходите му, като ПАМ не се явява пропорционално ограничение. СЕС (в решението си по дело С-97/21) изрично посочва - „, що се отнася до спазването на принципа на пропорционалност, следва да се припомни, че той изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и

санкции, предвидено в национална правна уредба като разглежданата в главното производство, да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от тази правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели „. В това отношение съдът съобрази, че е наложена оспорената в настоящото производство ПАМ - запечатване на обект за максималния срок от 30 дни, а едновременно с това жалбоподателят е санкциониран с 2000 лева с НП, за едно и също нарушение, изразяващо се в неиздаване на фискален бон за само 15 лв., като запечатването е особено тежко търговеца, тъй като му пречи да упражнява дейността си и съответно го лишава от приходите му за твърде продължителен период / и не се твърди търговецът да има и друг обект/, които обстоятелства по делото сочат, че визираната принудителна мярка в случая се явява непропорционално ограничение спрямо преследваните легитимни цели.

По изложените съображения оспорената заповед е незаконосъобразна и подлежаща на отмяна, в какъвто смисъл жалбата се явява основателна.

Относно претенцията на жалбоподателя за разноски - по делото се съдържа както пълномощно, така и договор за правна защита и съдействие, в който е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева, заплатено в брой при подписване на договора, съгласно отразеното в същия. В този смисъл са налице доказателства за договореното адвокатско възнаграждение и за реалното му заплащане. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка- какъвто е настоящият казус. Възражение за прекомерност на хонорара не е направено. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143 ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски общо в размер на 1550 лева, от които: 50 лв. – ДТ и 1500 лв.- за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС, Административен съд София - град, 81- ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на „ВАВ ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - [населено място], [община], представлявано от Л. К. – управител, чрез адв. Н. Г. от САК- [населено място], [улица], ет. 3, кантора 30, Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С2280- 0129511 от 20.07.2023г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С., с която на дружеството- жалбоподател, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл.187, ал.4, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена ПАМ, а именно запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ВАВ ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] сумата от 1550 лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен

съд на РБ, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: